43

6 Haziran 1978

Gerçek

HAFTALIK SİYASİ GAZETE YIL: 3 fiyatı: 250 kuruş

İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ESERİ OLACAKTIR

Faşistler Azıtıyor

Geçen hafta bütün yurt sathı faşist saldırıların azmasına sahne oldu. Faşist güruhlar Kars, Elâzığ, Sivas gibi yerlerde, Demirci'de Bursa'da, Ankara ve İstanbulda'da provokasyonlar düzenlediler. Düzmece kılıklara bürünüp «olay» yarattılar. Yalan haberler uçurdular. Sonra bunları istismara yönelip insanlara saldırdılar, işyerlerini tahrip ettiler. Cinayetler işlediler.

Bu saldırıları yöneten mihrakların amacı belliydi; Ne yapıp edip ortalığı karıştırmak. Ecevit hükümetini anarşi baskısı altında kısa sürede yıpratıp dibini oymak. Kitleler üzerinde terör estirmek. Ve bir takım çevrelerde işlerin böyle devam edemiyeceği kanısını uyandırıp demokrasiye bütünbütün kastedici gerici tezgâhlara ortam hazırlamak.

Bu faşist saldırı harekâtı başta Demirel olmak üzere bir takım gerici siyasilerden de destek gördü. Faşizm işbirlikçileri yalan haberleri dillerine dolayarak akıl almaz tahriklere giriştiler. İflâh olmaz demokrasi ve halk düşmanları olduklarını bir kez daha ispatladılar.

eğitim kurumları faşistlerden temizlenmeli

Bu arada faşist azgınlığın bir çok yerde Eğitim Enstitülerinden kaynaklandığı görüldü. Faşist zorbaların, yuvalandıkları karargâhları terketmemek için her şeyi yapacakları iyice anlaşıldı. Böylece bu eğitim merkezlerinde hâlâ faşistlerin barınmalarına göz yummanın olumsuzluğu ve buraların bu faşist çetelerden mutlaka temizlenmesi gerektiği bir kere daha açığa çıktı.

Halil Tunç «Hızlı Mahkemeler» İstedi

Türk-İş Genel Başkanı Halil Tunç İzmir'de bir açıklama yaparak İhtisas Mahkemelerini savundu ve bütün partileri bu konuda işbirliğine çağırdı. Halil Tunç'un açıklamasında, ihtisas mahkemelerinin işçilere zarar vermiyeceği, anarşiyi önlemek için bu mahkemelere gerek bulunduğu, mahkemelerin çabuk sonuçlanmaları için hızlı çalışmaları gerektiği görüşüne de yer verildi.

Halil Tunç, Devlet Güvenlik Mahkemelerine de arka çıkmıştı. Bilindiği gibi, işçi sınıfımızın DGM'lere karşı verdiği mücadeleye sövmek için TRT'ye ilk çıkanlardan biri de Halil Tunç idi. Artık halkımız bu sicilli burjuva ajanını çok iyi tanıyor. Yine de. ülkede tüm demokratlar ve ilericiler İhtisas Mahkemelerine karşı çıkarken bu sözde «işçi lideri»nin bu mahkemelerin lüzumundan söz etmesi onun gerçek yüzünü bir kere daha ortaya sermiştir.

mc şeflerinin gövde gösterileri

Geçen hafta içinde MC partileri birçok yerde gerici gövde gösterileri düzenlediler. AP İstanbul'da, MHP Erzurum'da MSP Konya ve İstanbul'da yığınak mitingler tertiplediler. Hepsinin ortak yanı işçi sınıfının görkemli 1 Mayıs gösterisi karşısında hakim sınıfların duyduğu korku ve telâşın dile getirilmesiydi.

Başta Demirel - Türkeş ve şürekâsı, bu mitinglerde demokrasi güçlerine karşı türlü tahriklerle giriştiler. Düpedüz yalan beyanlar ve suçlamalarla bir yandan baştaki hükümete, öbür yandan ilerici güçlere saldırdılar. Gözü kara anti-komünizm ve demokrasi düşmanlığı yaptılar. Böylece saflarını toplamaya, taraftarlarına moral vermeye, hâkim sınıflara yaranmaya çalıştılar.

Ama bu toplantıların sönüklüğü dikkatlerden kaçmadı. MC şefleri kitlelerin ekonomik sıkıntılarını istismara yeltenmekten de geri kalmadılar. Ama umduklarını bulamadılar. Türlü nedenlerle bu toplantılara katılanlar dahi bu sıkıntıların asıl sorumlusunun onlar ve savundukları düzen olduğunu biliyorlardı.

MC şeflerinin kaybettikleri iktidarı bu tür tahriklerle geri alma çabaları boşunadır. Gittikçe kudurmaları da bundandır. Halkımız onlara, yani faşizme ve gericiliğe geçit vermeyecektir.

TSİP Samandağ İlçe Başkanı Maocuların Şikayeti Üzerine Tutuklandı

Geçtiğimiz hafta Mao'cu bozguncular Samandağ'da giriştikleri bir provokasyondan sonra Samandağ'lı emekçiler tarafından tepki ile karşılanarak dağıtılmışlar ve halktan dayak yemişlerdir. Halktan gerekli dersi alan Mao'cular daha sonra kendilerine saldıranların TSİP'liler olduğunu söyleyerek emniyete başvurmuşlar, bu asılsız iddia üzerine TSİP Samandağ İlçe Başkanı Nuh Diyap ve yönetim kurulu üyesi Rızkullah Uysal tutuklanmışlardır.

Samandağlı ilericiler ve emekçiler Mao'cu bozguncululara karşı bu kararlı tutumlarını sürdüreceklerini onların her türlü provokasyonlarını bozacaklarını belirtmişlerdir.

gerçek durum

Bağımsızlık Ve Barış İçin

Geçen hafta yapılan NATO zirvesinde, NATO için yeni bir askeri plan kabul edildi. Amerikan emperyalizminin ve işbirlikçilerinin getirdiği bu plana göre NATO'nun daha fazla silâhlanması öngörülüyor.

Dünyanın ve ülkemizin bağımsızlık ve barış güçleri ise NATO'nun dünya barışına ve silâhsızlanma çabalarına karşı giriştiği bu yeni askeri projeye karşı çıkıyorlar. Çünkü NATO zaten dünya halklarını tehdit eden saldırgan bir askeri pakttır. NATO'nun amacı emperyalist devletlerin çıkarlarını korumaktadır.

Türkiye'nin NATO'da bulunması ve topraklarında Amerikan üslerini barındırması, ülkemizin bağımsızlığına aykırıdır ve bu durum bölge ve dünya barışına ters düşmektedir. Türkiye'nin NATO eliyle sokulduğu silâhlanma yarışı,ayrıca, halkımıza büyük mâli külfetler yüklemektedir.

Ülkemizin bağımsızlık ve barış güçlerinin talepleri şunlardır:

- Türkiye NATO'dan çıkmalı, topraklarımızdaki Amerikan üsleri kaldırılmalıdır.
- Emperyalist silâh tekellerine büyük kârlar sağlayan silâhlanma masrafları ve askerî harcamalar azaltılmalı, Türkiye'nin kaynakları barışçıl amaçlarla, ekonomik sosyal kalkınma için kullanılmalıdır.
- Sosyalist ve üçüncü dünya ülkeleriyle ekonomik - teknolojik, bilimsel ve kültürel işbirliği geliştirilmelidir.
- Sovyetler Birliği ile iyi komşuluk ve dostça ilişkileri öngören bir siyasi belge imzalanmalı, bu belge saldırmazlık paktı niteliği taşımalıdır.
- Kıbrıs'da Birleşmiş Milletler kararları uygulanmalı, Adanın bağımsızlığına, toprak bütünlüğüne, egemenlik ve bağlantısızlığına saygı gösterilmelidir. Kıbrıs'ta NATO plânı önlenmeli, sorun, Birleşmiş Milletler çerçevesinde toplanacak bir konferansta ele alınmalıdır.

NATO Zirvesi Silahlanma Kararı Aldı

Toplantıda Konuşan Ecevit Yumuşama Yolunda Yeni Adımlar Atılmasını İstedi

NATO Zirve toplantısı diye anılan toplantı geçen hafta Washington'da yapıldı. NATO üyesi ülkelerin devlet ve hükümet başkanlarının katıldığı bu toplantıda NATO'nun daha fazla silahlanmasına ilişkin bir ortak askeri proje karar haline getirildi.

Başbakan Bülent Ecevit NATO zirvesini dönem başkanı olarak yönetti. Ecevit, ayrıca, ABD Başkanı Carter, Yunanistan Başbakanı Karamanlis ile birer görüşme yaptı. Amerikan silah ambargosunun kaldırılması için çeşitli Amerikan çevreleri ile konuştu.

Ecevit'in NATO'da yaptığı konuşma ile ABD başkanının toplantıda yaptığı konuşma arasında bazı farklar göze çarpıyordu. ABD Başkanı Carter, konuşmasını Sovyetler Birliği ve sosyalist ülkeler düşmanlığına yoğunlaştırmıştır. Carter, Sovyetler Birliği ve Varşova Savunma Paktına karşı NATO'nun daha fazla silahlanması ve gücünü arttırması gerektiğini ısrarla belirtti. ABD'nin NATO içindeki önemini vurguladı. Böylece Amerikan Başkanı, barış düşmanı, yumuşama ve silahsızlanma aleyhtarı görüşlerini bir kez daha tekrarladı.

Oturum başkanı Bülent Ecevit ise, yaptığı konuşmada kapitalist ve sosyalist blok arasındaki gerginliğin yumuşamasına •özel bir yer ayırdı. Doğu-Batı arasındaki diyaloğun güçlendirilmesini, karşılıklı anlayış ve işbirliği havasının doğmasını istedi. Türkiye'nin yumuşamaya katkı getirebileceğini sözlerine ekledi.

Başbakan Ecevit, daha sonra Birleşmiş Milletler Genel Kurulu Silahsızlanma Özel Oturumunda bir konuşma yaptı.

Ecevit'in bu ay içinde önce Libya'ya, sonra da Sovyetler Birliği'ne gideceği belirtilmektedir.

Sendikal Haklar İçin İleri

Kurulduğu günden beri işçi sınıfımızın sendikal ve siyasi haklarının yılmaz savunucusu olan Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Prag'da toplanan Dünya Sendikalar Federasyonunun (DSF) 9. Kongre'de aldığı kararları hayata geçirmek 15-16 Haziran İşçi Direnişinin 8., Parti'nin kuruluşunun 4. yılını kutlamak amacıyla bir kampanya başlattı. Bu kampanya için bildiriler basıldı, afişler hazırlandı ve Parti'nin tüm ülke çapına yayılmış örgütlerine dağıtıldı. Ayrıca önümüzdeki günlerde kampanyayı daha geniş toplum kesimlerine yaymak için Kayseri'de, Gaziantep'de, Sakarya'da Ankara'da, Trabzon, Adana ve İzmir'de kapalı salon toplantıları yapılacak.

15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişinden bu yana sekiz yıl geçti. İşçi sınıfımızın sendikal ve siyasî haklarının kazanılmasında bu tarih bir dönemeç oldu. Mücadele yurt çapında yayıldı. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi kazanılmış işçi haklarının sağlamlaştırılması ve yeni demokratik hakların da kazanılması için dört yıldır verdiği uğraşa bu kampanya ile bir yenisini daha ekliyor.

Tüm çalışanlara grevli toplu sözleşmeli sendikal hakkın tanınması,

Referandum hakkının yasalaşması,

Lokavtın suç sayılması ve kanunlardan çıkartılması,

İş Kanunundaki 13., 17., 23. maddelerin ayıklanması,

Çıraklık yasasının demokratikleştirilerek yürürlüğe konması,

Genel grev, dayanışma grevi, siyasi grev hakkının tanınması,

Dünya Sendikalar Konfederasyonunun dokuzuncu kongresinin aldığı kararların hayata geçirilmesi için,

İ L E R İ...

İşçi Sınıfı Sosyalistlerine Yeni Bir Saldırı

Sosyalist Gençler Birliği Derneği Espiye Şube Yönetim Kurulu Üyesi Bayram Turan Faşist Katillerce Vuruldu.

Sosyalist Gençler Birliği Espiye Şubesi yönetim Kurulu üyesi Bayram Turan 26 Mayıs 1978 günü halk düşmanı faşist katillerce bıçakla vurularak katledilmiştir.

Her gün saldırılarını daha da cüretlendirerek arttıran faşist katillerin Espiye'de işledikleri bu cinayet halkın derin nefreti ve tepkisi ile karşılanmıştır.

İşçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın saflarında şaşmaz bir bilimle mücadele veren SGB'nin Espiye'de hedef seçilmiş olması faşistlerin tepkilerini ortaya koymaktadır.

Yurdun her yerinde ilericilere, demokratlara yurtseverlere, devrimcilere saldıran ve kan döken bu halk düşmanı cinayet şebekelerinin kökünün kurutulması konusunda hükümetin kararsız tutumu faşistlerin cesaretini artırmaktadır.

Ancak, işçi sınıfımız ve emekçi halkımız tüm demokrasi güçleri ile birlikte halk düşmanı faşistleri inine tıkmaya kararlıdır.

İpekçi Neye Şaşıyor

Abdi İpekçi Milliyet Gazetesinde Avusturalya'daki Türkler üzerine yazdığı bir yazı dizisinin sonunda, çok şaştığı birşeyden söz açıyor. Avusturalya'daki Türkler de ikiye bölünmüşler. Bir taraf «Avusturalya'da kapitalist sömürünün doruklarına eriştiğini, işçi sendikalarının tümünün sarı olduğunu» ileri sürerek «Avusturalya'daki düzeni, Avusturalyalı işçileri bilinçlendirerek değiştirmeyi amaçladıklarını» söylüyormuş. Yani kimileri gittikleri yerde uslu uslu oturup dümenlerine bakacaklarına, kendilerini Cenneti Alâda yaşıyor sayacaklarına, çevreleriyle ilgilenmekte ve bilinçli değerlendirmeler yapmaktaymışlar.

Abdi İpekçi işte buna fena bozulmuş. «Türkiye'de ekilen zehirli tohumlar on binlerce kilometre uzakta, temel sorunların çözümlenmiş bulunduğu uygar bir ortamda bile acı ürünlerini vermiş,» diye hayıflanıyor.

Avusturalya'da yaşıyan insanlara on binlerce kilometre uzaktan ordaki yaşam hakkında ders verip ahkâm kesmenin acayipliği bir yana, Abdi İpekçi'nin Türkiye'de kapitalist sömürüye karşı bilinçli muhalefet hareketini de «zehirli tohumların ürünü» saydığı anlaşılıyor. Yuvarlak lâflar, genellemeler ve gevelemeler altında nasıl bir anlayışın yattığına bundan iyi örnek mi olur?

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

TSİP'in Silahsızlanma Toplantısıyla İlgili Olarak B.M'e Verdiği Öneri Belgesi

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin Birleşmiş Milletler Silâhsızlanma Toplantısı öncesinde hükümete yazılı bir öneri belgesi vererek Türkiye'nin silâhlanma yarışına karşı aktif bir politika izlemesini istediğini geçen sayımızda bildirmiştik. TSİP öneri belgesinde üzerinde durulan noktalar özetle şunlardır:

BM Silahsızlanma Toplantısında Türkiye Hükümeti, nükleer ve diğer imha silahları yapımının ve denemelerinin durdurulması, kimyasal-biyolojik silahların ve nötron bombasının tümüyle yasaklanması, dünyada nükleer silahlardan arındırılmış bölgelerin kurulması, gezegenimizi tehdit eden nükleer bir savaş tehdidine karşı etkin önlemlerin alınması, silahlanma yarışının durdurulması, askeri blokların dağıtılması ve giderek genel ve tam silahsızlanmaya ulaşılması doğrultusunda, barışsever ülkeler safında aktif bir politika izlenmelidir.

● Stratejik silahların sınırlandırılmasından başka konvansiyonel ve taktik silahların da geliştirilmesi ve özellikle kalkınmakta olan Türkiye ve benzeri ülkelerin silahlandırılması sosyal, ekonomik ve kültürel gelişmeyi engellediğinden, Türkiye kendisini silahlanma yarışından kurtarmalıdır.

● Güvenlik Konseyi'nin daimi üyelerinin yıllık askeri bütçelerinden %10 oranında kısılarak bu miktarların, azgelişmiş ülkelere kalkınma fonunda kullanılması yolundaki öneri Türkiye tarafından desteklenmelidir.

● Silahlanma yarışına karşı, barış, yumuşama, ve silahsızlanma için taraf devletleri bağlayacak bir Dünya Silahsızlanma Konferansı düzenlenmesi yolunda Türkiye olumlu bir tutum takınmalıdır.

● **Devletlerin başka ülke toprakları üzerinde üsler bulundurmaları yasaklanmalı, böyle durumdaki askeri birlikler, aynı amaçlı üs (veya tesis) ler geri çekilmelidir. Türkiye bu konuyla ilgili gündem maddesinde olumlu bir tutum izlemeli ve ülkemizdeki Amerikan üslerinin çıkartılması doğrultusunda davranmalıdır.**

● Emperyalist tekellerin Türkiye ile Yunanistan arasında kızıştırmaya uğraştıkları silahlanma yarışına son verilmeli, Yunanistan'la olan anlaşmazlıklarımız barışçıl yoldan çözümlenmeli, iki ülke arasında saldırmazlık paktı imzalanmalıdır.

● Kıbrıs'da Birleşmiş Milletler kararları uygulanmalı, adada her iki toplumunda çıkarlarını güvence altına alacak âdil ve barışçı bir çözüm için Birleşmiş Milletler çerçevesinde uluslararası bir konferans toplanmalıdır.

● Türkiye'nin çıkarları emperyalizme bağlılıktan değil, bağımsızlıktan geçer, bu nedenle, Silahsızlanma Toplantısında Türkiye bağlantısızlık politikası yönünde davranmalı, tüm barışsever güçlerin onayını ve sempatisini kazanacak bir yol izlemelidir.

● Türkiye gerek silahsızlanma oturumu açılımında gerek onu izleyecek NATO zirvesinde, birbiriyle çelişmeyen, içinde zikzak ve tutarsızlık barındırmayan, barış, yumuşama ve silahsızlanmadan yana, silahlanma yarışına karşı bir politika izleyerek güven verici olmalıdır.

● Kamu oyumuz dünya ve bölge barışı konusunda silahsızlanma sorunları hakkında toplantı süresince sürekli aydınlatılmalı barış ve silahsızlanma sorunları sürekli bir genel eğitim konusu yapılmalı, TRT'de bu konunun enine boyuna tartışılması ve halka aydınlatıcı bilgilerin verilmesi sağlanmalıdır.

İŞÇİ ŞİRKETLERİ ZARARDA

Almanya'daki işçilerimizin kazançlarına göz diken birtakım açıkgözlerin işçilere «İşçi Şirketleri» kurdurtarak büyük paralar vurmaya çalıştıklarını öteden beri biliyoruz. Bugünedek böyle 144 şirket kurulmuş. Ama bunların ancak 29'u henüz üretim yapmaya başlayabilmiş. Bu 29'un da ancak dördü kâr edebilir hale gelmiş!

Buna rağmen 1964-1974 arasında Almanya'daki Türkiye'li işçilerin yurda 100 milyar lira para gönderdiklerini bilenler yeni atılımlar peşindeler. Meselâ «Halkımızın ve yurt dışında çalışan vatandaşlarımızın tasarruflarını, ekonomik bir güç hâlinde birleştirerek kârlılık ve verimlilik içinde değerlendirmek»le görevli Devlet Sanayi ve İşçi Yatırım Bankası, işçi kazançlarını büyük sermaye şirketlerinin değirmenine akıtmak için bir sürü proje hazırlamakla meşgul.

Öte yandan Alman makamları da bu işçi şirketlerinin kurulup faaliyete geçmelerine sözde «yardımcı» oluyorlar. Oysa amaçları Türkiye'li işçilerin kazançlarını Alman sermayesinin çıkarlarına âlet etmek.

Meselâ 1975 yılında Almanya'da bir Türk İşçi Şirketleri Birliği kuruldu. 1976'da Birliğin yönetim kurulu şirketlere ortak olan Alman sermayesinin katkısı üzerinde denetim kurmaya kalkınca ve projelerin seçiminde de bağımsız davranmak isteyince işin rengi değişti. Almanlar «yardımların yerinde kullanılmadığı» gibi gerekçelerle yardımı kestiler. Türk İşçi Şirketleri Birliği de Alman ya'da faaliyetten menedildi, onun yerine Alman İktisadi İşbirliği Bakanlığı denetiminde göstermelik bir «Türk İşçi Yatırımlarını Destekleme Bürosu» kuruldu.

Böylece Almanlar Türkiye'li işçilere ne için «yardıma» hazır olduklarını bir kere daha göstermiş oldular.

sosyalist sistem görevini yapıyor

Afrika emperyalizme karşı büyük bir başkaldırı alanı haline geldi. Afrika'nın genç uluslarının halk güçleri, emperyalizme ve yerli işbirlikçilerine karşı her gün bir başka yerde mücadele bayrağını açıyorlar. Etiyopya'dan, Angola ve Zaire'ye, Batı Sahra'dan Mozambik, Zimbabwe ve Namibia'ya kadar birçok ülkede halklar emperyalizmin esaret ve sömürü zincirlerini kırmak için savaşıyorlar.

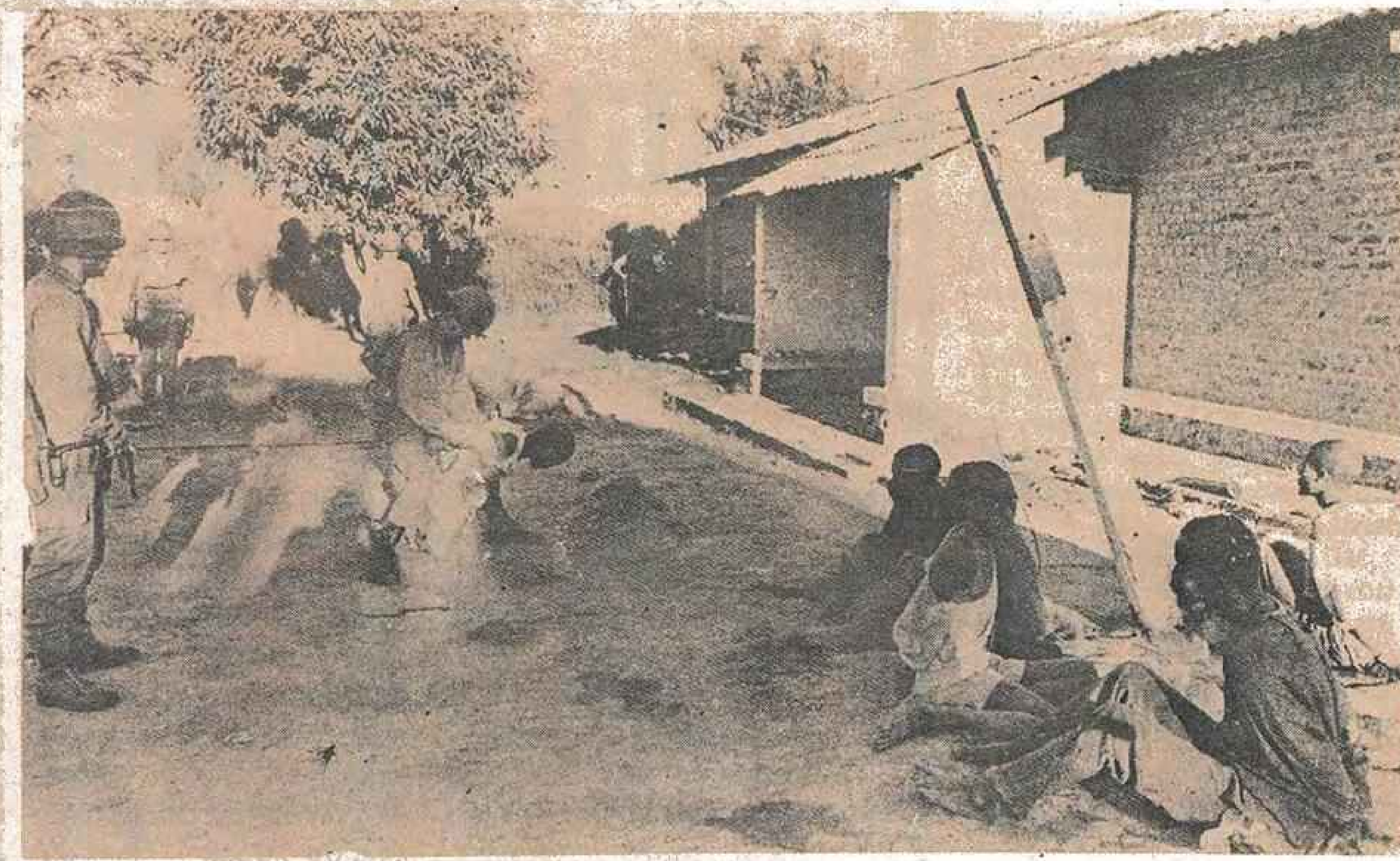
Sosyalist ülkeler, başta Sovyetler Birliği ve Küba olmak üzere bu kurtuluş mücadelelerine gerek silah ve teçhizat bakımından, gerekse gönüllü askerler ve teknisyenleriyle elden gelen yardımı esirgemiyor. Angola'nın kurtuluşu, Etiyopya devriminin Somali manivelası aracılığıyla boğulmasının engellenmesi bunun en son ve yeni örnekleri.

Emperyalizm Afrika'da halk güçlerinin sosyalist ülkelerle içinde bulunduğu bu dayanışmadan son derece rahatsız oluyor. Emperyalist ülkelerin çeşitli sözcüleri bu rahatsızlığı verdikleri demeçlerle belirtiyorlar. Sovyetler Birliği ve Küba'yı Afrika'nın içişlerine müdahaleyle suçluyorlar. Sosyalist ülkelerin Afrika'da nüfuz alanları ele geçirmeye çalıştığını iddia ediyorlar. Son Zaire direnişinden sonra bu suçlamalar bir hayli yoğunlaştı.

Oysa mesele son derece açıktır. Sosyalist ülkelerin kurtuluş için savaşan halkların yanında tüm güçleriyle yer almaları enternasyonalist bir görevdir. Sosyalist ülkeler haklı savaşları destekleyen politikalarını istikrarlı bir şeşekilde sürdürüyorlar. Son Somali-Etiyopya savaşında yayılmacı bir siyaset izleyen ve haksız olan Somali ile Sovyetler Birliği'nin savaştan önce gayet iyi ilişkileri vardı. Ama Somali haksız bir savaşa girişir girişmez Sovyetler Birliği bu ilişkileri derhal bozdu. Haklının yanında yer aldı. Bu da Sosyalist ülkelerin emperyalistlerin iddia ettiği gibi nüfuz alanları peşinde koşmadığını, mazlum halkları haklı savaşlarında desteklediğini gösteren en güzel örnek.

Zaire'de Emperyalist Işgal Sürüyor

NATO Devletleri Zaire'deki Yeni-Sömürgeci Çıkarlar İçin Toplanıyor

Beş NATO devleti Zaire konusunu görüşmek üzere Paris'te toplantı yapıyorlar. ABD, Fransa, Belçika, İngiltere ve Federal Almanya'nın birlikte düzenledikleri bu toplantıya, İtalya ve Kanada'nın da katılması bekleniyor. Böylece NATO'nun önde gelen emperyalist devletleri, Zaire'deki yeni-sömürgeci çıkarlarını korumak için planlar yapacaklar.

Bilindiği gibi Zaire'nin Katanga (Şaba) eyaletinde zengin bakır, kobalt, magnezyum ve elmas yatakları bulunmakta ve bu yeraltı servetleri tümüyle emperyalist şirketlerin kontrolünde bulunmaktadır. Kongo Ulusal Kurtuluş Cephesi ve Katanga halkı emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı mücadele etmektedir. Halk güçleri, kendilerine ait olan maden yataklarını emperyalistlerden almak için geçen ay harekete geçmişler ve bölgeyi kurtarmışlardı. Ne var ki, Amerika'nın girişimiyle ve Fransa ile Belçika başta olmak üzere, sekiz NATO üyesi ülkenin Zaire'ye askeri birlikler göndermesiyle, bölge emperyalist kiralık askerler tarafından işgal edildi. NATO askerleri, Zaire'de yerli halka ve kurtuluş savaşçılarına kitle halinde katliam uyguladılar, o toprakların asıl sahibi olan halka dehşet ve zulüm saçtılar.

YENİ-SÖMÜRGECİ ÇIKARLAR

Şimdi NATO'nun büyük devletleri Zaire'deki çıkarlarını sürdürmek ve arttırmak için yeni yeni planlar yapıyorlar. NATO devletlerinin emperyalist kârlarına ve yeni-sömürgeci emellerine canla başla yardımcı olan Maocu Çin yöneticileri ve Zaire'nin emperyalist işbirlikçisi şefleri bu ay üstüste toplantılar yaparak, ülkenin daha fazla sömürülmesi için kararlar alacaklar. Zaire'nin ve Katanga eyaletinin halk güçleri ise, emperyalistleri ülkelerinden kovana, işbirlikçi Mobutu rejimini yıkanadek mücadeleye devam edeceklerdir.

EĞİTİM KÖŞESİ

«Milli Birlik» Ne Demektir?

Sömürücülerin gerici siyasi parti sözcülerinin, faşistlerin ağzından eksik olmıyan bir söz vardır: «MİLLİ BİRLİK» Dikkat edersek görürüz ki, gericiler ve sömürücüler, özellikle sınıf mücadelesinin hızlandığı dönemlerde bu söze çok sık sarılırlar. Onlar kendi çıkarlarına dokunan bütün olayları «milli birliği» bozan olaylar olarak gösterirler. O kadar alışıldık bir aldatmacadır ki bu, artık bütün işçiler ve emekçiler, «Milli Birlik» sözünün, kapitalistlerin çıkarları için birleşmek anlamına geldiğini biliyorlar. Bu sözün anlamı üzerinde biraz duralım.

Sömürücüler, kapitalistıer ve tüm gericiler «Milli Birlik» derken, mevcut durumun korunmasını dile getirirler. İsterler ki, işçiler ve geniş emekçi yığınlar, düzeni değiştirmek yerine onu korumak için çaba göstersinler, Milletin tek bir amaç etrafında birleşmesini isteyen kapitalistler, bu sözcükle kendi sınıf çıkarlarını dile getirirler. Ayrıca onlar, ezilen bir ulusun bağımsızlığı kavramını da «bölücülük» olarak görürler ve ulusların özgürlüğüne «Milli Birlik» tekerlemesiyle karşı çıkarlar.

İşçiler ve emekçiler «Milli Birlik» yerine ULUSAL ÇIKARLARI savunurlar. Bir avuç tekelci zümrenin ve gericinin çıkarları, ulusun çoğunluğu olan işçilerin ve emekçilerin çıkarlarıyla uyuşmaz. Sömürücüler kendi çıkarları için ulusun çıkarlarını hiçe sayarlar. Ve bu yüzden işçiler ve emekçiler için ULUSAL ÇIKARLARI savunmak demek, sömürüye karşı halkın birliğini savunmak demektir.

Kısacası, «Milli Birlik» ya da «Halkın Birliği» kavramları, sınıfsal kavramlardır. Birincisi mevcut sömürü düzenini korumak için birleşmeyi dile getirirken, ikincisi, sömürü düzenini değiştirme amacı etrafında birleşmeyi ifade eder Biri sömürücülerin ve gericilerin çıkarlarını, ötekisi ise işçilerin ve emekçilerin, daha doğrusu halk çoğunluğunun çıkarlarını savunmak anlamına gelir.

Bu nedenle, sömürücüler, kendi düşmanlarını halka da düşman olarak tanıtmak isterler. Kendi sömürü ve zulümlerini gizlemek için emekçilere yanlış hedef göstermeye çalışırlar. Örneğin: Yunan halkını bize düşman gibi gösterirler, özgürlük isteyen Doğulu emekçileri bölücü olarak nitelerler. Aslında halkların düşmanı onlardır ve bölücü olanlar da onlardır. Onlar emekçilerin birliğinin can düşmanıdırlar.

«Milli Birlik» palavralarına inanmamak ve bu sözün arkasındaki sınıfsal çıkarları kavramak için tüm işçilerin ve emekçilerin uyanık olması gerekir.

Sovyetler Birliği İle Saldırmazlık Paktı İmzalanmalıdır

Türkiye bir NATO üyesidir. Topraklarımızda NATO ve Amerikan üsleri bulunmaktadır. Ülkemizin bu durumu Sovyetler Birliği'nin, Bulgaristan'ın, Suriye ve Irak'ın güvenliğini tehdit etmektedir. Çünkü NATO ve Amerikan üsleri sosyalist ülkelere ve diğer anti-emperyalist devletlere karşı kurulmuştur.

SALDIRMAZLIK PAKTI BARIŞIN GEREĞİDİR

Türkiye'nin barışsever güçleri, Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında iyi komşuluk ilişkilerinin gelişmesini ister. Bu amaçla, öncelikle Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında, saldırmazlık paktı niteliği taşıyan bir siyasi belge imzalanmalıdır. Böylece Sovyetler Birliği ile Türkiye'nin iyi komşuluk bağlarının gelişmesi mümkün olacak, iki ülke arasında ekonomik - teknolojik ve bilimsel - kültürel işbirliğinin etki kazanması kolaylaşacaktır.

SOVYETLER BİRLİĞİ TÜRKİYE'YE İYİ NİYETİ İSPATLAMIŞTIR

Bu konuda görev Türkiye'ye düşmektedir. Çünkü saldırmazlık paktı önerisi Sovyetler Birliğinden gelmiştir. MC hükümeti bu öneriyi bugüne dek savsaklamışlardır Sovyetler Birliği'nin Türkiye'ye veya hiçbir ülkeye saldırmak niyetinde olmadığı ve bugüne kadar hiçbir ülkeye saldırmadığı ortadadır. Türkiye, Sovyetler Birliği'nin uzattığı bu dostluk ve saldırmazlık elini tutmasını bilmeli ve sözkonusu öneriyi kabul etmelidir. İki ülke arasında böyle bir belgenin imzalanması halkımızın çıkarınadır.

SOVYETLER BİRLİĞİ ÜLKEMİZE DAİMA YARDIM ETMİŞTİR

Bilindiği gibi Sovyetler Birliği geçmişte ve bugün de Türkiye'ye büyük yardımlarda bulunmuştur. Ulusal Kurtuluş Savaşımızı destekleyen Sovyet hükümeti, daha sonra bir çok Sümerbank fabrikasını yapmış ve Türkiye'nin kalkınmasına yardım etmişti. Son yirmi yıl içinde de Sovyetler Birliği'nin Türkiye'ye kazandırdığı başlıca fabrikalar şunlardır: Çayırova cam fabrikası, Seydişehir Alüminyum fabrikası, 20 bin işçinin çalıştığı İskenderun Demir Çelik Fabrikaları, Aliağa Petrol Rafinerisi vb. Sovyetler Birliği Türkiye için yeni fabrikalar ve petrol rafinerileri kurmak istemektedir. Sovyetler'in önerdiği saldırmazlık paktını imzalamak, bu yolda önemli bir adım olacaktır.

Başbakan Ecevit Haziran ayında Sovyetler Birliği'ne yapacağı resmi gezi sırasında bu sosyalist komşumuz ile saldırmazlık paktını imzalamalıdır.

Patronlar Yüzde 10'luk Vergi Artışını Çok Buluyor

Geçen hafta holdingçi parababalarının yeni vergi tasarısına karşı çıkmalarının altında neyin yattığını açıklamıştık. Bu yazımızda da parababalarının feryadının bir başka yanına değineceğiz.

O yazımızda görmüştük ki, patronlar, mevcut uygulama sayesinde gelir vergisini ödemeyi en az bir yıl erteleyebiliyorlar, böylece o parayı 1 yıl boyunca sanki kendi sermayeleriymişçesine işletip işçinin sırtından bir yıl daha artı değer çıkartabiliyorlardı. Hattâ bu durumdan faydalanan öyle açıkgözler vardı ki, bunlar şirketlerini bir holdinge bağlayacak yerde, üzüm salkımı misali hepsi birbirine ortak ard arda üç, dört, beş, vb. şirketler kurup gelir vergisini ödemeyi sadece 1 yıl değil, 2, 3, 4, vb. yıl geciktirmeyi becermişlerdi. Tabiî ödenmesi geciken vergi, kaç yıl geciktirilmişse o kadar yıl artıdeğer sömürüsüne hizmet ediyor, patronun kârına kâr eklemesini sağlıyordu. Şimdi yeni tasarı bu uygulamaya son veriyor. İşte feryadın nedenlerinden bir diğeri!

Parababalarının canhıraş feryatlarının bir başka nedeni de, yeni tasarıda şirketlerin vergi oranlarına getirilen artışlar. Mevcut kanunda % 25 olan Kurumlar Vergisi tasarıda %30'a, %20 olan gelir vergisi ise %30'a çıkartılmaktadır.

Böylece bir şirketin ödeyeceği toplam vergide %10.4 civarında bir artış meydana gelmektedir (ihtiyat fonu, malî denge vergisi vb. de gözönünde tutularak yapılan hesapları uzun uzun göstermeye gerek duymuyoruz). Mevcut uygulamada %40 civarında olan toplam kesinti yeni tasarı ile %50 civarına gelmektedir.

İşte bu %10'luk artış büyük burjuvaziyi, Koç'ları, Sabancı'ları, Eczacıbaşı'ları, Yaşar'ları, Has'ları dehşetli kızdırmaktadır. Oysa bugün ortalama işçi ücretinden yapılan kesintilerin toplamı %50 yi çoktan aşmıştır. Milyonları cebe indiren parababaları ise %10'luk bir vergi artışını çok görmekte ve sermayedarın teşvikten mahrum edildiğini ileri sürerek sızlanmaktadırlar.

İŞÇİ ÜCRETLERİNİN DONDURULMASI TEŞEBBÜSLERİNE TEPKİLER GELİŞİYOR:

OLEYİS Marmara Bölge Yönetim Kurulu:

«İşçi sınıfımız kazanılmış hakları sonunadek savunmanın ve bu kazanımları daha ileri götürmenin bilinci ve kararlılığı içindedir.»

Ecevit hükümetinin işçi ücretlerini kısıtlama girişimlerine karşı tepkiler gittikçe artmaktadır. Oleyis Marmara Bölge Yönetim Kurulu da 20 Mayıs'da yaptığı toplantıdan sonra yayınladığı bildiride, ücretlerin dondurulmasının «emperyalist ve kapitalist sistemin dayatmasıyla» yoksul halk kitleleri ile işçi sınıfımıza kabul ettirilmek istendiğini belirtmiştir.

Bildiride özetle şöyle denilmektedir:

«Ücretlerin dondurulmasından söz etmeksizin dolaylı yollara sapılarak getirilen bu istek geçtiğimiz günlerde toplu sözleşme düzeni ve ücretler eleştirilerek yine gündeme konmuştur.

Üst örgütümüz DİSK Başkanlar Konseyinin ve sayın Genel Başkan Abdullah Baştürk'ün açıkça belirttiği gibi, işçi sınıfımız kazanılmış hakları sonunadek savunmanın ve bu kazanımlarını daha ileri götürmenin bilinci ve kararlılığı içindedir.

O nedenle; asgari geçim indeksleri ücretlerin çok ilerisinde olduğu, başta işçi sınıfımız olmak üzere yoksul emekçi halkın, çağımız koşulları ile bağdaşmayan bir vergi sistemi ile ezildiği bir ortamda, işçi sınıfımızın elde ettiği ekonomik kazanımlarını özgürce tartışma ve ileriye götürme hakkını kimse kısıtlayamaz.

Yönetim Kurulumuz, sermaye sınıfının emrinde hüküm süren gizli fiyat anarşizmine, dar boğazların aşılması doğrultusunda verilecek mücadelede tüm demokratik güç ve kitlelerin ortak tavır ve dayanışma içinde olmak zorunluluğunu öncelikle saptar.»

Keramik-İş Genel Başkanı Mustafa Aktulgalı:

«İşçi sınıfının mücadelesini aldatıcı yollarla frenlemeye çalışanlar hüsrana uğrayacaklardır.»

DİSK'e bağlı KERAMİK-İŞ Sendikasının 10. kuruluş yıldönümü nedeniyle bir açıklama yapan KERAMİK-İŞ Genel Başkanı ve DİSK Yürütme Kurulu üyesi Mustafa Aktulgalı hükümetin ücretler, fiyatlar ve vergi konularındaki tutumunu eleştirmiş ve işçi sınıfının mücadelesini aldatıcı yollarla frenlemeye çalışanların hüsrana uğrayacaklarını belirtmiştir.

Aktulgalı'nın 10. yıl açıklaması özetle şöyledir:

«Kapitalist ülke işçi sınıflarıyla ulusal kurtuluş mücadelesi veren halkların mücadelelerinin geliştiği, sosyalizmin inşasının hızlandığı günümüzde Türkiye işçi sınıfı da devrimci mücadelesini sürdürmektedir. Ancak bu mücadeleyi frenlemek isteyen çevreler çeşitli aldatıcı yöntemlere başvurmaktadırlar.

«Geniş emekçi kesimlere seçim sırasında sosyal adalet, vergi reformu, sendikalaşma hakkı vereceğini, refah getireceğini söyleyen bir partinin ağırlıkta olduğu hükümet, kiraları denetleyemezken, işverenlerin her türlü zam talebini kabul ederken işçi ücretlerini dondurmayı amaçlamaktadır.

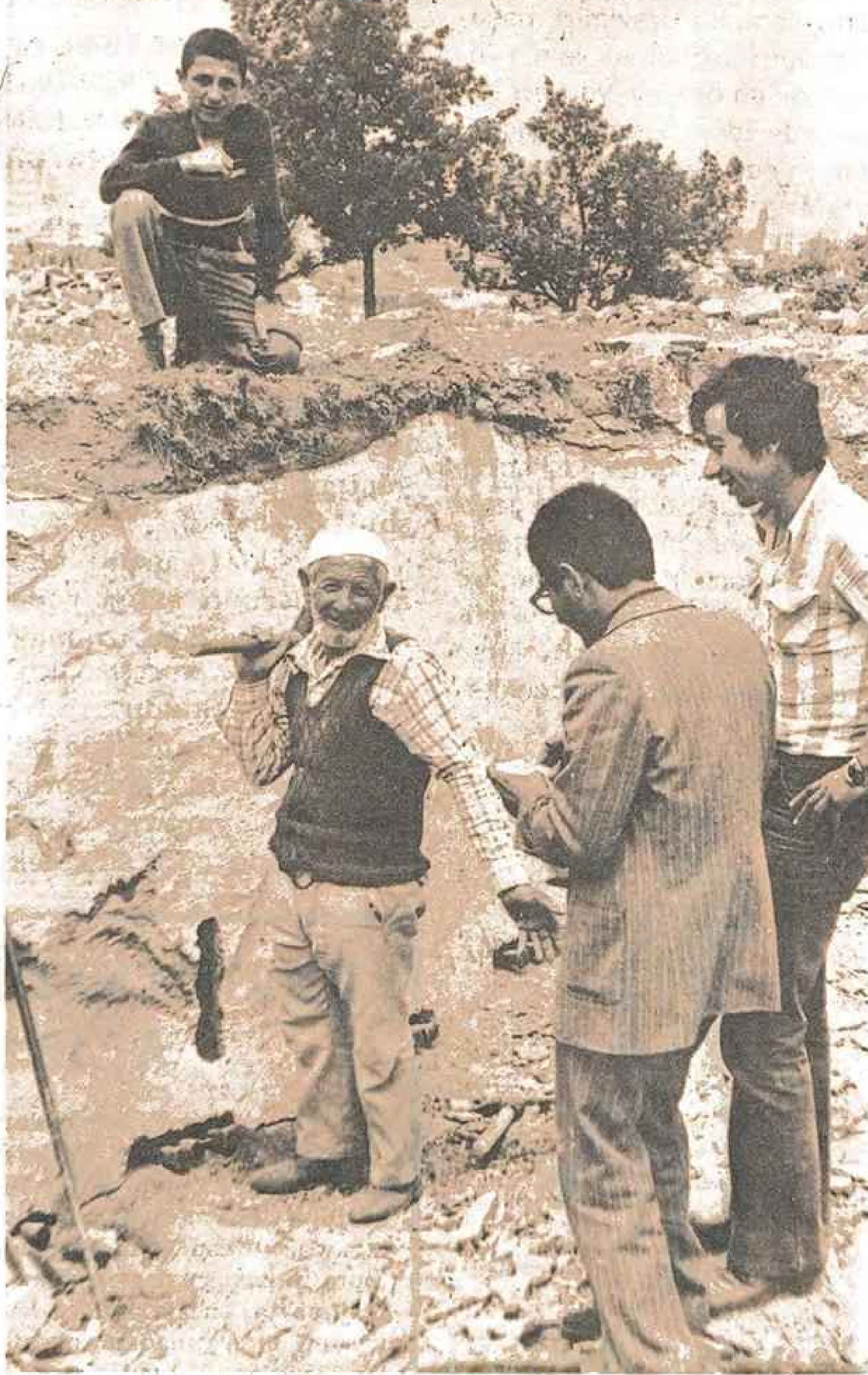
«Hayat pahalılığnın yüzde ellinin üzerine çıktığı, işsizlerin sayısının 2.5 milyonu aştığı belirtilirken, öte yandan ücret dondurulması, işçilerin sömürü çarkının sorumluluğuna katılması önerilmekte, kontrollu sendikacılık anlayışı geliştirilmek istenmektedir.

«Böylesine bir ortamda Türkiye işçi sınıfının kendi biliminin rehberliğinde tüm engelleri aşacağını bir kez daha söylüyoruz Türkiye işçi sınıfı en geniş emekçi kesimleri ile ittifakını gerçekleştirerek emekçi yandaşı görünen sahte önerileri aşacak ve tarihsel görevini yerine getirecektir.»

Bir Karış Toprağı Olmayanlar Nasıl Sömürülüyorlar?

TAŞ OCAĞINDA

Himmetdede, Ankara yolu üzerinde Kayseri'ye bağlı küçük bir nahiyedir. Burada ekonomik yaşantı toprağa dayalıdır. Ancak pek çok kişinin bir karış toprağı bile yoktur. Bu insanlar nahiyeden birkaç kilometre uzakta, dağın başında ölümle, açlıkla mücadele ederek taş kırıp hayatlarını kazanmaya çabalamaktadırlar. GERÇEK Muhabirlerinden Nurettin Evci'nin Himmetdede taş ocaklarında çalışanlarla yaptığı bir röportajı sunuyoruz.

Taşocağının geriden görünüşü alabildiğine korkunç. O kadar dağın içine girilmiş ki, insan gücünün bunu yapacağını düşünemiyorsunuz. Ama bir de ne görüyorsunuz? İnsanlar kayaların altına girmiş, didinip duruyorlar. İhtiyar bir işçinin yanına yaklaşıp selâm verdikten sonra soruyoruz:

GERÇEK: İsminizi söyler misiniz?

Cevap: İsmim Ilyas Özdemir.

GERÇEK: İlyas amca, yaşın epeyce büyük gösteriyor ve göründüğü gibi işin çok ağır. Bu koşullarda nasıl çalışabiliyorsun?

Cevap: Bu çalışma çok zor. Sağlığımıza hiç elverişli değil. Ama ne yapayım, bir karış toprağımız yok. İşi bıraksam tutacağım tek dal bile yok. Açlıktan ölmektense çalışmak daha iyi.

GERÇEK: Günde kaç saat çalışırsın ve haftada kaç gün dinlenirsin?

Cevap: Hergün sabah altıda gelir, akşam altıda bırakırım. Haftada birgün dinlenirim. O da Cuma günleri. Cuma çalışırsam işim rast gitmez, bir kaza belâ çıkabilir.

GERÇEK: Iş kazaları oluyor mu? Gördüğüm kadarıyla sıçrayan ufak taş parçaları göze gelebilir. Ya da bir taş yuvarlanıp insanı sakat bırakabilir.

Cevap: Küçük kazalar her gün olur, elin ayağın yaralanır. Ben buna alışığım. Büyük kazalar da binde bir olur.

GERÇEK: Sizin kazaya karşı korunmak için hiçbir hazırlığınız yok. Neden, bir gözlük, iyi bir ayakkabı ya da ufak kazalar için ilk yardım malzemeniz yok?

Cevap: Söyledikleriniz çok iyi ama neyle alalım? Akşama kadar çalışıyoruz, karnımızı zor doyuruyoruz. Bunların hepsini ayarlıyacak olursak biz açlıktan ölürüz. Bir de kaza olmaması için en iyi tedbir makina kullanmak. Havalı bir kompiratör ile hiç bir şey olmaz ve üretim artar. Ancak biz bunu nasıl ve neyle alalım? Balyozla çalışmaya mecburuz biz.

GERÇEK: İlyas amca, geçenlerde Zonguldakta bir patlama oldu. Onyedi işçi öldü. Bunun sebebini düşündünüz mü?

Cevap: Düşünmez olur muyum, düşündüm. Suç çalıştıranların suçu. Aya çıkmasını bilenler patlamanın olacağını bilmezler mi? Neden onlar madende işçinin yanında olamıyorlar da ölenler hep işçiler oluyor? Bu bir cinayet. Suç büyük, tüm onların suçu. Başka bir şey demem ben.

GERÇEK: Günde ortalama ne kadar para kazanabiliyor sunuz? Bu parayla geçinebiliyor musunuz?

Cevap: En fazla aldığım gün 150 lira alırım. Bazen beş kuruşsuz dönerim. Bu çağda bu parayla geçinmek mümkün mü? Sen söyle gerisini.

GERÇEK: Başka söyleyeceğin birşey var mı?

Cevap: Ben 65 yaşındayım. 25 yıldır burada çürüdüm. Birkaç yıl sonra çalışamaz olursam, benim hâlim nicolur? Ne sendikamız, ne de sigortamız var. Biz devlete vergi vermez miyiz ki, bizi düşünmezler? Her ay belediye gelir, bizden vergi alır. bu meradan taş kestiğimiz için. Göğsümüz kabara kabara veririz. Ama onlar bizi düşünmezler. Yazın bütün bunları da, bizi de düşünsünler biraz.

Sonra veda edip ayrılıyoruz ve başka ocaklara doğru yürüyoruz. Ahmet Tek de İlyas Özdemir gibi dertli. Sorunlar hep aynı. Usta kaynakçı olduğu halde işe girmek için kendinden rüşvet istendiğini belirterek «Bu parayı bulamadığım için işe geremedim. Bu zulüm ne zaman bitecek?» diye soruyor.

Himmet Erdoğan'ın derdi ise apayrı. Iki ayağı da sakat. Kayanın başında balyozu sallıyor ve konuşuyor: «Ben sakatım. Ne ana var ne baba. Askere almadılar. Raporum var. Köyde bir karış toprağım yok. İş Bulma Kurumuna gittim bir iş için. İş olursa sana haber veririz dediler. Daha ne bir haber, ne de bir iş! Işsiz ve sakat olduğum için evlenemiyorum. Başlık parası çok fazla burda. Ne yaparım hiç bilmiyorum.»

Biz de ne söyleyeceğimizi bilmeden hoşça kalın, diyerek ayrılıyoruz. Biz giderken bıraktığımız gazeteyi Himmet eline alıyor ve kayanın üstünde yapayalnız kalıyor, güneş batarken akşamın kızıllığında...

Ankara Lalahan'da İşçilerin Mücadelesi Gelişiyor

Süleyman DENİZ
Ankara

Lalahan Ankara'nin dibinde ve sık sık zevkû sefa için büyük adamlarımızın (!) (bakanlar, işverenler vb.) ziyaret ettikleri bir yerdir. Fakat bunun yanında kapitalizm cehennemi olan yoksulluk içinde, ağır ve sağlıksız koşullarda çalışan yüzlerce işçinin bulunduğu bir yerdir.

Lalahan Devlet Üretme Çiftliğinde çalışan işçilerin yaşam ve çalışma koşulları ağır olduğu gibi, sağlık ve iş kazaları karşısında da savunmasız ve kendi başlarına bırakılmış durumdadırlar. 10-15 yıllık işçiler yeni olarak sigorta hakkına sahip olurken, yöneticiler bir çok işçinin sigorta primini vermemektedir. Hastalık veya iş kazaları olağan hale gelmiştir, buna rağmen 500 kişinin çalıştığı bir yer olan üretime çiftliğinde sağlık ekibi yoktur.

Yiğit Lalahan Devlet Üretme Çiftliği işçileri kendi mücadeleleri ile 8 saatlik iş günü hakkını kazanarak, DISK'e bağlı Devrimci Toprak-İş Sendikasına büyük bir çoğunluğun girmesini sağladılar. Ama Sendika yöneticilerinin, ilgisiz tutumları, işçilerin yakınmasını sona erdirmedi. Yasal haklarının çoğu kendilerine verilmemektedir. Beslenme konusunda ise göze batıcı bir işçi - memur farklılığı vardır.

Memurlar daha ucuz (işçilere göre %50 ucuzlukta) ve borçla besin maddesi sağlarken, işçiler kendileri ürettikleri besin maddelerini (ki ancak sağlıksız olanlarını alabilme durumu var) pahalı ve peşin almak zorunda bırakılıyorlar. Bir örnek vermek gerekirse, memurlar yumurtayı 75 kuruştan alırken, işçiler 150 kuruş ve peşin olarak almak zorundadırlar.

İş kazaları sonucunda sakat kalan işçilere tazminat ödemedikleri gibi, bu sakatlar gene en ağır işlerde çalışmak tadırlar. Yaşları geçmiş ve emekli olmaları gereken işçilerin emeklilik hakları verilmediği gibi, işten ayrılmaları halinde kendilerine tazminat olarak tek kuruş ödenmiyeceği söylenmektedir.

İşte bu gittikçe artan vurdumduymaz tavırlar karşısında birlikte davranmanın ve birliğin yararını gören işçiler ekonomik ve demokratik hakları için mücadelede zaferin kendi eserleri olacağına gittikçe inanıyorlar. Çünkü bütün işçiler şunun bilincine varmışlardır: **Tek tek taşlar bina oluşturmaz ama, taşların bütünlüğü yıkılmaz bir binayı oluşturur.**

Gerçeğe mektup

SINIF BİLİNCİMİZ BİLENİYOR

MC'nin yıkılmasından sonra kurulan CHP hükümetinin faşist tehlikenin ciddiyetini kavrayamaması, ülkenin her tarafında faşist güçlerin cüretlenmesini ve saldırılarını yoğunlaştırılmasını getirdi.

MC'nin besleyip büyüttüğü, koruyup şımarttığı faşist beslemeleri kitle katliamlarını, sabotajlarını geliştirip yaygınlaştırdılar. Okulları okunmayacak hale getirdiler. Sokaklarda ilericilere, sosyalistlere, demokratlara kan kusturdular.

Ülkenin her yanında olduğu gibi faşist güruhları Uzunköprüde de uzun süredir belli planlar, tertipler peşinde koştular. Uzunköprüde lise önünde ne amaçla vurulduğu belli olmayan bir sokak serserisine sahip çıkarak, olaya siyasi yön vermeye çalıştılar. Olayı SGB'li arkadaşların tertiplediği imajını yaratmaya çalışıp bildiriler dağıttılar. Bu asılsız yalandan birşey tutturamayınca Uzunköprüde okulla ilgisi bulunmayan serserilerle saldırılarını yoğunlaştırdılar. Lisede okuyan SGB'li arkadaşları tahrik edip olay çıkartmaya çalıştılar. Sosyalist arkadaşlar bu tahriklere kapılmayınca ne yapacağını şaşıran faşist sürüleri okuldaki öğrencilere, özellikle SGB'li arkadaşlara saldırıya geçtiler. Son olarak bir arkadaşımızı cadde ortasında başından yaraladılar. Üstelik arkadaşlarımızın evleri polisçe basılıp, evlerinde bulunan SGB pankartı ve yayınlara el konuldu. Polisler evde buldukları su boruları ile arkadaşlarımızı mahkemeye sevkettiler. Yani saldırganlara karşı seyirci kalan polisler baskılarını SGB'li arkadaşlar üzerine yoğunlaştırıp onları yıldırmaya çalıştılar.

Çünkü bu saldırılar ve anti-demokratik polis uygulamaları sosyalist arkadaşların sınıf mücadelelerini durdurmaya yetmiyecek, onların sınıf bilincini daha da bileyecektir. Yapılan saldırılar saldırganların yanına kalmayacak, bunların er geç hesabı sorulacaktır!..

KADİR FIRAT

«AYDINLAR OCAĞI» NEDİR BU KURULUŞ KİMİN ELİNDEDİR?

«Aydınlar Ocağı»nın «Milliyetçilik Kurultayı» İstanbul Tarabya Otelinde başladı ve üç gün süren toplantının sonunda Parlamentonun ve Cumhurbaşkanlığının ilgası önerildi.

Geçenlerde İstanbul'un en lüks otellerinden biri olan Tarabya Otelinin salonunda bir toplantı yapıldı. Toplantıya katılanların çatık kaşlı, asık suratlı olmaları otel müşterilerinin ilgisini çekti. Üstelik bunların yaptıkları toplantıya sadece gerici, faşist gazetelerin muhabirleri girebildiler. Bir anlamda gizli bir toplantı idi bu. Basının öğrenebildiği, bu toplantıya katılanların bir kısmının ismi ve toplantının niteliğinin de «ilmi kurultay» olduğu idi.

Toplantıya katılanlar arasında yıllardan beri öğretim kurumlarında faşizmin propagandasını yapanların yanı sıra, doğrudan doğruya yabancı şirketlerin özel avukatları, basında kiralık kalemler de vardı. Celâl Bayar, Süleyman Demirel ve Alpaslan Türkeş gibi siyasetçiler en önde göze çarpıyordu.

Toplantıda «milliyetçilik meseleleri» görüşüldüğü belirtiliyordu. Belli ki lüks otelin, salonlarında, ilerici düşüncenin nasıl engellenebileceğini, bu uğurda emperyalizme nasıl yaranabileceklerini ve başka ülkelerdeki faşist hareketlerin «ders alınması» gereken eylemlerini görüştüler.

Bilimsel düşünce ve ilericiler, sosyalistler hakkında kimi çevrelerin nasıl yönlendirilebileceğini karara bağladılar.

Toplumsal faaliyetin hemen her alanında devrimcilerin yer alması, sanat, kültür ve edebiyat konularında yığınları kazananların hep devrimciler olması, bu yüzü ve kafası karanlık kişileri kudurtmuşa benzemektedir.

Eğitim ve kültür alanında faşist hareketin yaygınlaşmasını sağlayıp, faşist ideolojiye ortam hazırlamak anlaşılıyor ki, Aydınlar Ocağı'nın baş hedeflerinden biridir.

Parlamentonun ilgası teklifine gelince, bu açıkça demokrasinin sona erdirilip faşist dikta kurma amacının açık ifadesidir. Bu konuda fazla söze gerek yok.

Kurultayın kapanış oturumuna Eski Cumhurbaşkanı Celal Bayar da katıldı ve Demirel ile Türkeş arasında oturarak konuşmaları takip etti

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

AFYON'DA GENEL-İŞ GREVİ

işçiler aylardır direniyor

DİSK'e bağlı Türkiye Genel Hizmetler İşçileri Sendikası (Genel-İş) Afyon şubesinin çeşitli işyerlerindeki grevi sürmektedir. Grevdeki işçilerin oluşturduğu grev komitesi ile gazetemiz okuyucularından N. Bayram Battı şu konuşmayı yapmıştır:

Soru: Kaç aydır grevdesiniz?

Cevap: 28.9.1977'den beri 235 gündür grevdeyiz. Müddeti dolduğu halde yenilenmeyen işyeri ve işkolu toplu sözleşmesinin yapılması için greve gittik.

Soru: Çalışma koşullarınız nasıl?

Cevap: Çalışma koşullarımız çok ağır. Hiçbir sosyal güvencemiz yok. İşyerinde çalışan Genel-İş üyelerinin tamamı grevi sürdürüyor. Biz de Ankara, İstanbul işçileri gibi direnerek bütün haklarımızı alana kadar bu kavgayı sürdüreceğiz. Ancak işverenle işbirliği yapan Türk-İş'e bağlı sarı sendika grevimizi başarısızlığa uğratmak için elinden gelen herşeyi yapıyor. İşyerinde idarî işlerde çalışanlar da sarı sendikayı destekliyorlar.

Soru: Uzun bir süredir grevdesiniz. Ne gibi zorluklarla karşılaşıyorsunuz?

Cevap: Çeşitli baskılarla karşılaşıyoruz. Özellikle grevin uzaması üzerine işveren ve sarı sendikalar baskılarını arttırıyorlar. 235 gündür grevde olan Afyon'un yiğit genel hizmet işçileri, mezbaha ve temizlik işçileri bu zorlu mücadelede ne bahasına olursa olsun başarıya ulaşacaklardır.

Temizlik İşçileri: «Uzlaşmacı Sendikacılara Hayır»

DİSK - Genel-İş Sendikası İstanbul Temizlik İşleri Şubesi Kongresi için yapılan delege seçimleri geçtiğimiz hafta boyunca devam etti. İstanbul Belediyesine bağlı 4000 işçinin kayıtlı bulunduğu Temizlik İşçileri Şubesinde delege seçimleri uzlaşmacı yöneticilerin, işverenle yaptıkları işbirliği ve işçilerin üzerinde uygulanan ağır anti-demokratik baskılara sahne oldu.

Ondört bölgede yapılan seçimlerde mevcut şube yöneticileri, işveren ve birçok CHP'li Belediye Meclis üyesi delege, seçimlerden önce ve seçimler sırasında işçilere, işyerlerinde propaganda ve baskı yaparak işçi sınıfı sosyalistleri ve ilericilerin listelerine oy verilmemesini, aksi takdirde işten atılacaklarını bazen açık açık bazen de imalı bir şekilde tehdit ederek söylediler.

CHP'li belediye Başkanı Aytekin Kotil'in ise bu konuda uzlaşmacı sendikacılara belediyenin her türlü olanağını seferber ettiği görüldü. Ama bütün bunlara rağmen işçi sınıfı sosyalistleri tutarlı bir şekilde delege seçimlerinde kendi listelerini çıkartarak türlü tehditlere rağmen seçimlere katıldılar. Seçimlerde önemli başarılar elde ettiler.

Böylece, Genel-İş içindeki sosyalist muhalefetin yaygınlaşmasını sağladılar ve işçilere gerçek kurtuluşlarının bir yolunun da uzlaşmacı sendikacılarla mücadele etmek olduğunu gösterdiler.

Demsan İşçileri Sarı Sendika ve İşveren Baskısını Kıracaktır

Mersin'de çivi ve benzeri mamülleri üreten, 120 işçinin çalıştığı Demsan Fabrikasında DİSK'e bağlı Maden-İş'in toplu sözleşme tarihi bitmek üzereken, işveren işçileri işten atma tehdidi ile sarı ve faşist bir sendika olan Türk-İş'e bağlı Metal-İş Sendikasına zorla üye kaydı ettirmiştir.

İşveren, Sarı Türk Metal-İş Sendikası ile birlikte düzenlediği işçi listelerini ve Maden-İş'ten istifa ve Türk-Metal-İş'e üye olma fişlerini bütün işçileri tek tek personel dairesine çağırarak «ya Maden-İş'ten istifa edersin veya şu fabrikadan çıkış dilekçesini imzalarsın» diyerek tehdit etmiş, işçilerin bazılarının direnişine rağmen sarı Türk-Metal-İş'e üye olmalarını başarmıştır.

Bu olay patronların işçi sınıfı üzerinde uygulayageldikleri baskıların ve sarı sendikacılık ihanetinin yeni bir örneğidir. Ama kimsenin şüphesi olmasın: Demsan işvereni ve sarı Türk-Metal-İş sendikasının bu oyununu Demsan işçileri kıracaktır!

Elazığ'da Faşist Saldırılar ve Polis Tahrikleri Yoğunlaşıyor

ELAZIĞ (Özel) — Bingöl'de faşistler tarafından yaralanan ve Elâzığ hastahanesine kaldırılmış olan bir devrimciye kan vermek isteyenlere polis ateş açtı. Ateşten kaçan gençler yakındaki bir ilkokula sığındılar. Polis bu sefer de okulu sararak ateş etmeye devam etti. Okuldakiler yerlere yatarak canlarını kurtarabildiler. Daha sonra okula giren polisler TÖB-DER üyesi öğretmenleri gözaltına alarak yirmidört saat nezarette tuttular.

Elazığ'da ne zamandır süregelen faşist saldırı ve baskınları yanısıra bu tür polis tahrikleri Alevi mahallelerinde ve Doğulu emekçilerin oturduğu semtlerde de sık sık görülmektedir.

MC döneminde Elazığ'a yerleştirilen polisler hâlâ görev başındadır ve faşist komandoları aratmayacak faaliyetler içindedir.

Sivas'da...

Sivas'da da faşist bir güruh geçen hafta şehrin göbeğinde devrimci kuruluşların bulunduğu Genel-İş binasına saldırmış, fakat halkın da araya girmesiyle püskürtülmüştür. Bu arada faşistler polisle de çatışmışlar, polis ateş açmak zorunda kalmıştır. Bunun üzerine çekilen faşistler çarşıda Alevi yurtdaşların ve ilerici tanınanların iş yerlerini tahribe yönelmişler, şehirde terör estirerek büyük zarara yol açmışlardır.

Sivas'da faşist baskıların kaynağının Eğitim Enstitüsü olduğu, faşistlerin ordaki fesat yuvasına hâlâ el atılmamış olmasından cüret aldıkları bildirilmektedir.

Körkün köyünde Faşist Terör Sökmeyecek

FAŞİSTLER 70 YAŞINDA KADINLARA SALDIRIYORLAR

Gaziantep'in Körkün Köyünde 11 Aralık Seçimlerinde Belediye Başkanlığını çeşitli oyunlarla kazanan faşist MHP'liler köydeki ilerici ve devrimciler üzerinde baskı ve terör uygulamaya ve onları yıldırmaya çalışmaktadırlar. Faşistler 70 yaşında kadınlara saldıracak kadar vahşileşmişlerdir.

Faşistler köyün ilerici muhtarı Hüseyin Çıldır ve yetmiş yaşındaki annesinin yolunu keserek vahşice saldırmışlar muhtarı ve annesini yaralamışlardır. Parababaları ve toprak ağalarının kiralık katiller güruhu olan faşistler bu saldırılarında CHP'ye yakınlığı ile bilinen ilerici, halktan yana muhtarı 12 gün, annesini ise 7 günlük rapor alacak derecede yaralamışlar ve ortadan «kaybolmuşlardır». Emniyet yetkilileri ise faşist saldırganların yakalanması için hiç bir çaba sarfetmemişlerdir. Muhtar Çıldır «bizi yıldırmak mümkün değildir. Faşistlerin bu çabası boşa çıkacaktır.» demiştir.

Tarım Üreticileri «Kuyruklar Yetti Artık» Diyor

UZUNKÖPRÜ'DE TEK BİR RÖMORK YÜKÜ ÜRÜNÜN ALINMASI İÇİN 15 GÜN SIRA BEKLENİYOR

Uzunköprü, GERÇEK — Her zaman olduğu gibi üretici ürününü satarken de binbir sıkıntıya katlanmak zorunda kalıyor.

Uzunköprü'nün Kurtbey köyünden Mustafa Gelir'le yaptığımız görüşmede bize şunları söyledi:

«Kuyruklar ürün alım merkezlerinin azlığı nedeniyle alabildiğine uzamakta, bekleme süresi 10-15 günü bulmaktadır. Sabahın 5'inde ürünümüzle birlikte kantara geliyoruz. Kaydımızı yaptırıp, kayıt numarasına göre sıra bekliyoruz. Bu yalnız 1 traktör römorku için. Bir römork için 15 gün sıra beklediğimiz oldu. Bir römork 4 ton alıyor. Bir çiftçi genellikle en az 10 ton ürün çıkarır. Hesaplarsak 10 ton ürün için 30 gün sıra beklediğimiz olur.

Bizim bölgede 3 ilçeyi kapsayan geniş arazide yalnız 2 alım merkez istasyonu var. Bazen ürünlerimizi yaş diyerek geri çeviriyorlar bütün emeğimiz boşa gidiyor, ürünlerinizi kalitesiz denerek taban fiatının altında para ödüyorlar. Ayrıca parayı 1 ay gibi uzun bir müddet sonra alıyoruz. Böyle olunca üretici örünü tüccara satmak zorunda kalıyor. Tüccarlar daha düşük fiattan alıyorlar. Birçok üretici bundan zarar ediyor. Bu durum başlı başına bir sorun halini almıştır. Önüne geçilmesi gerekir».

Yalnız satarken bitmiyor üreticinin çilesi. Daha ürününü ekmeden gübre, tohum şeklinde kendini gösteriyor. Üreticiler sorunlarına çare bulunmasını istiyorlar.

BERİTANLILARIN BASINA AÇIKLAMASI

Beritan Aşireti mensuplarının kurduğu **Beritanlılar Kooperatifi'nin** başkanı Ali Yazıcı basına bir açıklama yaparak aşiretin içinde bulunduğu koşulları ve Bingöl'de jandarmaların üç köylüyü öldürmesinden duydukları üzüntüyü bildirmiştir. Açıklamada, nüfusu 15-16 bini bulan Beritan Aşiretinin iskân edilip toprağa kavuşmaları için uzun bir süredir mücadele ettiği belirtilmekte, ancak şimdiye kadar devletin kendilerine etkili bir yardım eli uzatmadığı anlatılmaktadır. Hayvancılıktan elde edilen ürünlerin aracı, tefecinin eline geçtiğini bildiren açıklamada şöyle denmektedir:

«...Belirli bir yerde iskân edilmediğimiz için kış yaz demeden dağlarda dolaşıp çadırlarda yaşamaktayız. Artık bunlara son vermenin zamanı gelmiş ve geçmektedir. Bu nedenle imkânsızlıklar içinde yaptığımız uğraşlar neticesi bir kooperatif kurmuş bulunmaktayız. İstenilen düzenin araçlarından biri olan kooperatifçilik vasıtasıyla, elde edeceğimiz ürünleri toprak ağalarının ve sömürücülerin pençesinden kurtaracağımıza inanıyoruz.»

Bildiride daha sonra Bingöl'de jandarmaların öldürdüğü üç köylü için şu açıklama yapılmaktadır:

«Sayın kamuoyunun basın vasıtasıyla haberdar olduğu gibi yine talihsiz aşiretimizin, Bingöl yaylalarına göçü esnasında, Bingöl'ün Ilıcan bucağının Yenibaşlar köyünde konaklanan yerin halkı ile, Aşiretimiz mensupları arasındaki küçük bir ağız münakaşası, jandarma Assubay çavuşunun, köyün halkından üç kişiyi öldürmesiyle kanlı bir şekle bürünmüştür.

Bu hadisede Aşiretimizin en küçük bir kabahati ve günahı yoktur. Bu nahoş hadise bizler tarafından üzüntüyle karşılanmıştır.»

Gümüşhacıköy'de Tütün Ekicileri ve Emekçileri Derneği Kuruldu

Gümüşhacıköy GERÇEK Muhabiri — Amasya'ya bağlı ilçemizin nüfusu 13 bine yaklaşmaktadır. Bu miktarın %80'i tütün ekimi ile uğraşmaktadır. Yazın kızgın güneş altında, ihtiyarı, genci, kadını, kızı ile halkımız yarı aç, yarı tok, binbir imkânsızlık içinde çalışmak zorundadır.

Bu şartlar altında üretilen tütün yok pahasına satılmaktadır. Bu durumda örgütlü mücadelenin bilincine varan üreticiler kendi aralarından seçtikleri kurucu üyelerle Tütün Ekicileri ve Emekçileri Derneğini kurmuşlardır. Kısa zamanda 1200 üyesi olan Dernek, tüm emekçilerin ekonomik ve demokratik haklarını almayı amaçlamaktadır.

Aynı amaçla kurulmuş diğer derneklerle yakın ilişkide bulunacaklarını söyleyen Dernek yöneticileri, ezilenden ve sömürülenden yana bir yol izleyeceklerini belirtmişlerdir.

Denizli Şirintaş Cam Fabrikası İşçileri Üzerinde Oyunlar

Şirintaş Cam Fabrikası işçilerin katkılarıyla kurulmuş bir işletmedir. Bu tür «işçiyi fabrikaya ortak etme» girişimlerinin iç yüzünü bizzat Şirintaş işçilerinin kendileri gözler önüne serdiler.

Şirintaş işçileri tarafından yapılan açıklamayı yayınlıyoruz:

Genel Müdür başta olmak üzere Mahmut Yavuz ve tüm Şirintaş yöneticileri Şirintaş'ta çalışan işçi arkadaşlarımıza kanun dışı baskı uygulamaları yapmaktadır. İşçi arkadaşlarımızın işlerine gereksiz son vermek istemektedirler. Hem de işten atmak istedikleri arkadaşlarımız arasında fabrika ortağı olanlar da var!

Oysa fabrika kurulurken ortak arkadaşlara hiç böyle denilmiyordu. Emekçilerin dişinden tırnağından arttırdıkları paraları gaspedebilmek için işçi arkadaşlarımıza her türlü yağcılığı yapıyorlardı. Bugün ise bu fabrikaya hem ortak olmuş, hem de geçindiren arkadaşlarımızı bir çırpıda sokağa atmak istiyorlar. Çünkü Şirintaş yöneticileri biliyor ki, işçi arkadaşlarımız eskisi gibi her denilene evet demiyorlar. Ve Şirintaş'ta 8 aydır fabrikaya ortak olan ve olmayan tüm çalışan arkadaşlar sendikal mücadele yürütüyorlar.

Fabrikada patron sendikası Cam-İş'e karşı DİSK'e bağlı Hürcam-İş'e bağlı arkadaşların fabrikada çoğunlukta olmalarına rağmen gerek Bölge Çalışma Müdürlüğü, gerekse Genel Müdürün hileleriyle Hürcam-İş'e yetki verilmedi.

Genel Müdürün ve hempalarının tüm bu yaptıkları yetmiyormuş gibi ayrıca müdür Hürcam-İş'e verilen aidatları depostа ettiğini söylüyor. Bizim gönül rızamızla sendikamız Hürcam-İş'e verdiğimiz aidatlarımızı asla sendikamıza teslim etmemezlik yapamaz. Çünkü biz bu parayı, Hürcam-İş'i sendikamız olarak gördüğümüz için veriyoruz.

Şirintaş'ta çalışan işçi arkadaşlarımızın çoğunun Mart ayından alacağı olduğu gibi, birkaç patron uşağı haricinde tüm arkadaşlarımızın Mayıs ayı ücretleri de ödenmedi. Bizim çalıştığımız haklarımızı vermediği gibi, bizi kapıdışarı etmek istiyor. Gerekçesi de şu: Fabrika revizyona girecek.

Sayın Yönetim Kuruluna soruyoruz: Para yok diyerek ücretlerimizi vermiyorsunuz. Pekiyi, parasız fabrikayı ne ile revizyona sokacaksınız?

İkincisi: Bir fabrikanın belli bir çalışmadan sonra revizyona girmesi doğal bir şeydir. Fakat hiç bir fabrikada revizyon yapılıyor diye işçiler kapı dışarı edilemez.

Fabrika yöneticileri bilsinler ki, biz kuru gürültüye pabuç bırakanlardan değiliz. Haklarımızı sonuna kadar savunmaya kararlıyız. Ve tüm işçi dostlarımızı bizi desteklemeye çağırıyoruz.

çalışma ortamı toplantısı

Geçtiğimiz ay uluslararası çalışma örgütüne (ILO) bağlı 120 yabancı ve 150 yerli uzmanın katılması ile «Çalışma Ortamının İyileştirilmesi» adlı bir sempozyum düzenlenmiştir. Çalışma Bakanlığının düzenlediği sempozyum lüks bir otelin serin salonlarında 4 gün sürmüştür.

Uluslararası nitelikteki bu sempozyuma DİSK'in de davet edilmesi TÜRK-İŞ'in uzlaşmacı yöneticilerini son derece kızdırmış ve işçi sınıfının hayatî önemi haiz böyle bir toplantısını TÜRK-İŞ delegeleri protesto ederek ayrılmışlardır.

Toplantıda konuşan Çalışma Bakanlığı uzmanı iş kazası ve meslek hastalıklarının ülkemizde çok yüksek olduğunu, bunun ise mevcut yönetmeliklere işverenlerin uymamasından doğduğunu söylemiştir.

Bugün ülkemizde sadece sigortalı işçilerin çalıştığı işyerlerinde hergün 542 işkazası meydana gelmekte ve hergün ortalama 4 işçi hayatını kaybetmektedir. Bunun yanında her yıl meslek hastalıkları nedeni ile ortalama 150 işçi ölmektedir.

Sadece 1976 yılında 3187 işçi zehirli gazlar, yavaş yavaş öldüren kimyasal maddeler nedeni ile hepten sakat kalmıştır.

Bizler şunu iyi bilmekteyiz! Bizim kaza ve meslek hastalıklarından korunmamız için alınacak tedbirler işverenlere maliyeti arttıran «beyhude» bir gider olarak görülmekte, onların kârları bizim hayatımızdan çok daha önemli sayılmaktadır.

Onlar kanlı kârlarını arttırmaya uğraşadursunlar. Bizler de işkazası adı altında işlenen bu iş cinayetlerinin son bulması için sendikalarımızla, siyasî partimizle mücadelemizi vereceğiz!..

Gerçek
sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İSTANBUL
Baskı: Yalçın Ofset — Baskı Tarihi: 5 HAZİRAN 1978